"Ходіть, люди, ходіть, добрі,
Ходіть, мої діти! —
Каже господь милосердний, —
Поділю вас світом.
Що видите — то і ваше,
Усьо вам дарую!"
Ох, лишенько: як мурашки,
Усі ворухнулись!
Гуцул вхопив полонину,
Мужик хапнув поле,
Циган — клевець та ковало,
Дяк сів серед школи,
Жид загарбав мішок грошей,
Німець — бочку пива
І так далі, і так далі —
Усьо розфатили!..
Аж і співак шкандибає:
"А мені що, боже?"
"Ох, лишенько! А ти ж де був
Дотепер, небоже,
Що не прийшов, коли другі?"
"Я був, боже, в раю,
Щоб на тебе надивиться,
Послухать, як грають
Ті ангели білокрилі, —
От де я був, боже!"
"А що ж робить? — каже господь, —
Я вже не поможу...
Да дві речі ми остались —
І ті ти дарую:
Мій світ світлий з ангелами
І волю святую".